

IV

(Akty przyjęte przed dniem 1 grudnia 2009 r. na mocy Traktatu WE, Traktatu o UE i Traktatu Euratom)

DECYZJA KOMISJI

z dnia 28 października 2009 r.

w sprawie pomocy przewidzianej w art. 99 ust. 2 lit. a) (w odniesieniu do sektora rolnictwa) i art. 124 ust. 1 i 2 (zmienionego) ustawy regionalnej regionu Sycylia nr 32 z dnia 23 grudnia 2000 r., która zawiera przepisy wdrażające RPO 2000–2006 oraz zmianę programów pomocy dla przedsiębiorstw (pomoc C 21/04 – ex N 590/B/01)

(notyfikowana jako dokument nr C(2009) 8064)

(Jedynie tekst w języku włoskim jest autentyczny)

(2010/155/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 88 ust. 2 akapit pierwszy,

po wezwaniu zainteresowanych stron do przedstawienia uwag zgodnie z przywołanym artykułem,

a także mając na uwadze, co następuje:

I. PROCEDURA

- (1) Pismem z dnia 28 sierpnia 2001 r., zarejestrowanym dnia 29 sierpnia 2001 r., Stałe Przedstawicielstwo Włoch przy Unii Europejskiej zgłosiło Komisji, na mocy art. 88 ust. 3 Traktatu WE, przepisy art. 99, 107, 110, 111, 112, 120, 122, 123, 124 i art. 135 ust. 3 i 4 ustawy regionalnej regionu Sycylia nr 32 z dnia 23 grudnia 2000 r., która zawiera przepisy wdrażające RPO na lata 2000–2006 oraz zmianę programów pomocy dla przedsiębiorstw (zwanej dalej „ustawą nr 32/2000”).
- (2) Pismem z dnia 17 maja 2002 r., zarejestrowanym dnia 21 maja 2002 r., oraz pismem z dnia 10 października 2002 r., zarejestrowanym dnia 11 października 2002 r., Stałe Przedstawicielstwo Włoch przy Unii Europejskiej przekazało Komisji informacje uzupełniające, o które poproszono władze włoskie pismem z dnia 24 października 2001 r. i pismem z dnia 18 lipca 2002 r.
- (3) Pismem z dnia 10 października 2002 r. władze włoskie przekazały informacje uzupełniające, dotyczące wyłącznie pomocy, o której mowa w art. 123 ustawy nr 32/2000, zważywszy na jej pilny charakter.

- (4) Pomoc, o której mowa w art. 123 ustawy nr 32/2000, została wyłączona z innych rodzajów pomocy przewidzianych w zgłoszonych artykułach i została uznana za zgodną ze wspólnym rynkiem w ramach pomocy N 590/A/2001 ⁽¹⁾.
- (5) Ponieważ pismo władz włoskich z dnia 10 października 2002 r. dotyczyło wyłącznie art. 123 przedmiotowej ustawy regionalnej, służby Komisji – pismem z dnia 11 lutego 2003 r. – przesłały do ww. władz monit, wzywający do udzielenia odpowiedzi na pozostałe pytania postawione w piśmie z dnia 18 lipca 2002 r.
- (6) Pismem z dnia 5 marca 2003 r., zarejestrowanym dnia 6 marca 2003 r., Stałe Przedstawicielstwo Włoch przy Unii Europejskiej przekazało Komisji odpowiedź władz włoskich na pytania zadane pismem z dnia 18 lipca 2002 r.
- (7) Po przeanalizowaniu tej odpowiedzi, pismem z dnia 2 maja 2003 r. służby Komisji zwróciły się do władz włoskich o przekazanie dodatkowych informacji.
- (8) Pismem z dnia 13 sierpnia 2003 r., zarejestrowanym dnia 18 sierpnia 2003 r., Stałe Przedstawicielstwo Włoch przy Unii Europejskiej przekazało Komisji odpowiedź władz włoskich na pismo z dnia 2 maja 2003 r. W piśmie tym władze włoskie poinformowały o wycofaniu art. 111 ustawy nr 32/2000 i złożyły do Komisji wniosek o przyjęcie odrębnej decyzji w odniesieniu do niektórych artykułów ustawy.
- (9) Pismem z dnia 1 października 2003 r. służby Komisji wyjaśniły władzom włoskim, że zostanie podjęta decyzja w sprawie całości pomocy (pomoc N 590/B/2001) i poprosiły władze włoskie o udzielenie wyjaśnień odnośnie do jednego z artykułów ustawy nr 32/2000.

⁽¹⁾ Pismo SG(2002) D/233133 z 18.12.2002.

- (10) Pismem z dnia 7 stycznia 2004 r., zarejestrowanym dnia 14 stycznia 2004 r., Stałe Przedstawicielstwo Włoch przy Unii Europejskiej przekazało Komisji odpowiedź władz włoskich na pismo z dnia 1 października 2003 r.
- (11) Pismem z dnia 10 marca 2004 r. Komisja oficjalnie zażądała od władz włoskich dodatkowych uściśleń, o które prosiła już w trakcie nieformalnych spotkań.
- (12) Pismem z dnia 20 kwietnia 2004 r., zarejestrowanym dnia 21 kwietnia 2004 r. oraz pismem z dnia 24 maja 2004 r., zarejestrowanym dnia 25 maja 2004 r., władze włoskie przekazały Komisji uściślenia, o których mowa w motywie 11.
- (13) Pismem z dnia 21 czerwca 2004 r.⁽¹⁾ i pismem z dnia 10 września 2004 r. (sprostowanie do cytowanego pisma, zredagowane w związku z uwagami przedłożonymi przez władze włoskie pismem przekazanym przez Stałe Przedstawicielstwo Włoch przy Unii Europejskiej dnia 7 lipca 2004 r. i zarejestrowanym dnia 12 lipca 2004 r.)⁽²⁾ Komisja poinformowała Włochy o swojej decyzji o niewnoszeniu zastrzeżeń do art. 99 ust. 2 lit. b) (w odniesieniu do sektora rolnictwa) oraz art. 107, 110⁽³⁾, 112, 120, 122 i 135 ustawy nr 32/2000 i o wszczęciu postępowania na mocy art. 88 ust. 2 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy przewidzianej w art. 99 ust. 2 lit. a) (w odniesieniu do sektora rolnictwa) i art. 124 ust. 1 i 2 (w odniesieniu do niektórych zrzeszeń producenckich) ustawy⁽⁴⁾.
- (14) Decyzja Komisji o wszczęciu postępowania została opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽⁵⁾. Komisja wezwała zainteresowane strony do przedstawienia swoich uwag w sprawie przedmiotowej pomocy.
- (15) Komisja nie otrzymała od zainteresowanych stron uwag w tym zakresie.

II. OPIS

- (16) Artykuł 99 ust. 2 lit. a) ustawy nr 32/2000 przewiduje na rzecz konsorcjów poręczeniowych pierwszego i drugiego stopnia (innymi słowy – konsorcjów poręczeniowych i ich zrzeszeń) dotacje na cele stworzenia lub uzupełnienia rezerw na ryzyko przeznaczonych na udzielanie gwarancji, aby wspierać przyznawanie kredytów przez przedsiębiorstwa i instytucje kredytowe, spółki leasingowe, spółki cesji kredytów firmowych i instytucje parabankowe⁽⁶⁾.
- (17) Dotacje te, które nie mogą łączyć się z innymi programami pomocy, mającymi analogiczne cele, finansowane częściowo z dotacji wynoszącej 20 000 000 EUR przewidzianej dla wszystkich środków pomocy, o których mowa w art. 99, są przyznawane konsorcjom poręczeniowym, które złożą odpowiedni wniosek. Kwota tych dotacji nie może przekroczyć łącznej kwoty kapitału zakładowego wpłaconego przez współników i instytucje wspierające konsorcja.
- (18) Udzielane gwarancje muszą ułatwiać beneficjentom otrzymanie kredytu (ponieważ około 70 % sycylijskich przedsiębiorstw z sektora rolnictwa to przedsiębiorstwa małe, niektóre z nich mogłyby nie być w stanie zaofiarować odpowiedniego zabezpieczenia pożyczki lub uzyskać poręczenie). Mają one następujące cechy:
- ekwiwalent dotacji brutto obliczany jest metodą opisaną w pkt 3.2 tiret drugie komunikatu Komisji w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE do pomocy państwa w formie gwarancji⁽⁷⁾,
 - nie mogą pokrywać więcej niż 80 % pożyczki, zgodnie z przepisami pkt 3.3 i 3.4 wspomnianego komunikatu,
 - muszą być udzielane na operacje, których cechy (wysokość pomocy, beneficjenci i cele) są zgodne z przepisami wytycznych Wspólnoty w sprawie pomocy państwa w sektorze rolnictwa⁽⁸⁾ oraz przedsiębiorstwom wypłacalnym, których sytuacja finansowa jest dobra w myśl przepisów, o których mowa w pkt 3.5 i 5.2 wspomnianego komunikatu,
 - mogą dotyczyć wyłącznie pożyczek przyznawanych w ramach i na warunkach programów zatwierdzonych przez Komisję,
 - skorzystanie z nich uzależnione jest od wdrożenia procedur sądowych przewidzianych wobec dłużnika w przypadku niewypłacalności (postawienie w stan upadłości przedsiębiorstwa, będącego beneficjentem itd.),
 - beneficjentami mogą być również jednostki, które nie są członkami konsorcjów (zrzeszenie w konsorcjach jest otwarte dla wszystkich podmiotów sektora rolnictwa bez ograniczeń)⁽⁹⁾.

⁽¹⁾ Pismo SG-Greffe (2004) D/202440 z 21.6.2004.

⁽²⁾ Pismo SG-Greffe (2004) D/203974 z 10.9.2004.

⁽³⁾ Decyzja zawiera jednak wytyczne, dotyczące tego artykułu.

⁽⁴⁾ Artykuł 124 ustawy nr 32/2000 przewiduje również środek pomocy w ust. 3, jednak Komisja stwierdziła, że jest to pomoc krajowa wyraźnie dozwolona w myśl rozporządzenia, które ustanawia wspólną organizację rynków i który w związku z tym nie musi być analizowany.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 52 z 2.3.2005, s. 23.

⁽⁶⁾ Przepisy te obowiązują zarówno w sektorze rolnictwa, jak i w sektorze rybołówstwa. Odniesienie tylko do sektora rolniczego w decyzji o wszczęciu postępowania przewidzianego w art. 88 ust. 2 Traktatu i w niniejszej decyzji można wyjaśnić tym, że w piśmie z dnia 24 maja 2005 r., o którym mowa w motywie 12, Sycylijski Asesorat ds. rybołówstwa poinformował, że w późniejszym czasie zostanie dokonane odrębne zgłoszenie dla sektora rybołówstwa.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 71 z 11.3.2000, s. 14.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 232 z 12.8.2000, s. 17.

⁽⁹⁾ Parametry te nie są określone w art. 99, ale zostały podane w ramach informacji uzupełniających przekazanych przez władze włoskie.

- (19) Artykuł 124 ust. 1 i 2 ustawy nr 32/2000 przewiduje dotacje na rozpoczęcie działalności dla zrzeszeń producentów uznanych na mocy rozporządzenia Rady (EWG) nr 1035/72 z dnia 18 maja 1972 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw⁽¹⁾. Pomoc ta – przyznawana na okres pięciu lat – w pierwszym roku pokrywa 100 % wydatków poniesionych przez grupę, a w kolejnych latach musi zmniejszać się o 20 % rocznie aż do osiągnięcia poziomu 0 % na koniec wyżej wymienionego okresu. Ponadto pomoc nie może być przyznawana po piątym roku ani po siedmiu latach od momentu uznania grupy. Pomoc jest finansowana z części dotacji wynoszącej 3 615 198 EUR przewidzianej łącznie dla wszystkich środków pomocy ustanowionych w art. 124.
- (20) Pismem z dnia 13 sierpnia 2003 r. władze włoskie poinformowały o swoim zamiarze wprowadzenia zmian do ustawy tak, by sposób udzielania pomocy był zgodny z wytycznymi rozporządzenia Rady (EWG) nr 1035/72. Władze Włoch uściśliły ponadto, że beneficjentami pomocy mogą być tylko następujące zrzeszenia:
- zrzeszenie ASPROSUD z Messyny, uznane dnia 13 marca 1992 r., w czwartym i piątym roku po uznaniu (lata 1995 i 1996),
 - zrzeszenie Sicilia Verde z Bagherii, uznane dnia 8 lipca 1993 r., w trzecim, czwartym i piątym roku po uznaniu (lata 1996, 1997 i 1998),
 - zrzeszenie AGRISUD z Vittorii, uznane dnia 15 listopada 1994 r., w drugim, trzecim, czwartym i piątym roku po uznaniu (lata 1996, 1997, 1998 i 1999),
 - zrzeszenie APRO FRUS z Capo d'Orlando, uznane dnia 23 listopada 1990 r., w trzecim, czwartym i piątym roku po uznaniu (lata 1994–1995 i 1995–1996).
- III. WSZCZĘCIE POSTĘPOWANIA NA MOCY ART. 88 UST. 2 TRAKTATU WE**
- (21) Komisja wszczęła postępowanie określone w art. 88 ust. 2 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy, o której mowa w art. 99 ust. 2 lit. a) i art. 124 ust. 1 i 2 ustawy nr 32/2000 (dla sektora rolnictwa w pierwszym przypadku oraz dla zrzeszeń ASPROSUD, Sicilia Verde i APRO FRUS w drugim przypadku), ponieważ żywiła wątpliwości co do ich zgodności ze wspólnym rynkiem.
- (22) W przypadku pomocy przewidzianej dla sektora rolnictwa w art. 99 ust. 2 lit. a) ustawy nr 32/2000 sama zasada udzielania gwarancji zakłada istnienie pożyczki; tymczasem na przekazanej przez władze włoskie na wniosek służb Komisji liście programów, do których może mieć zastosowanie udzielanie gwarancji, znajdowały się niektóre programy, które z trudnością mogłyby być sfinansowane za pomocą pożyczek, zważywszy na charakter środków pomocy przewidzianych w tym zakresie (na przykład niewyobrażalne było, aby pomoc przeznaczona na pokrycie składek ubezpieczeniowych w sektorze rolnictwa mogła przybrać formę pożyczki).
- (23) Innym elementem, który spowodował wątpliwości Komisji co do zgodności ze wspólnym rynkiem pomocy przewidzianej w art. 99 ust. 2 lit. a) ustawy nr 32/2000, jest możliwość udzielania jej w połączeniu z zastosowaniem środków pomocy przewidzianych w art. 124 ust. 1 i 2 ustawy. Komisja musiała żywić wątpliwości co do ich zgodności, ponieważ również sama kwalifikowalność pomocy przewidzianej w art. 124 ust. 1 i 2 była kwestionowana.
- (24) Wreszcie Komisja nie posiadała informacji o sposobie, w jaki władze włoskie miały sprawdzać, czy kumulacja potencjalnego elementu pomocowego gwarancji oraz pomocy przewidzianej dla programów, do których te gwarancje miały zastosowanie, nie powoduje przekroczenia procentowego udziału pomocy dopuszczalnego w ramach tych programów.
- (25) W odniesieniu do pomocy przewidzianej w art. 124 ust. 1 i 2 ustawy nr 32/2000 władze włoskie wyjaśniły, że była ona przeznaczona wyłącznie na pokrycie zaległości w wypłatach dotacji dla zrzeszeń producenckich uznanych na mocy rozporządzenia (EWG) nr 1035/72. Dotacje powinny już być wypłacone, ale nie zostały, ponieważ EFOGR nie zapewnił pokrycia finansowego dla zobowiązań zaciągniętych na poziomie krajowym we Włoszech.
- (26) Władze włoskie dodały, że beneficjentami pomocy mogły być jedynie podmioty, które nabyły prawo do pomocy przed dniem 21 listopada 1996 r. (data wejścia w życie rozporządzenia Rady (WE) nr 2200/96 z dnia 28 października 1996 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw⁽²⁾), które zastąpiło rozporządzenie (EWG) nr 1035/72) i które nie utraciły tego prawa.
- (27) Komisja mogła stwierdzić w trakcie analizy pomocy, że na mocy art. 53 rozporządzenia (WE) nr 2200/96 prawa nabyte przez zrzeszenia producenckie przed wejściem

⁽¹⁾ Dz.U. L 118 z 20.5.1972, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 297 z 21.11.1996, s. 1.

w życie rozporządzenia w myśl art. 14 oraz tytułu IIa rozporządzenia (EWG) nr 1035/72 były utrzymane aż do ich wyczerpania oraz że przy założeniu, że wszystkie warunki, określone w art. 14 rozporządzenia (EWG) nr 1035/72 są spełnione, pomoce krajowe ewentualnie przyznane na podstawie tego artykułu są *ipso iure* zgodne z przepisami, które regulują wspólną organizację rynku owoców i warzyw i nie powinny już stanowić przedmiotu analizy w świetle przepisów, mających zastosowanie do pomocy państwa ⁽¹⁾.

- (28) Na podstawie tych stwierdzeń władze włoskie zobowiązały się do wprowadzenia zmian w sposobie przyznawania przewidzianej pomocy, aby dostosować ją do przepisów rozporządzenia (EWG) nr 1035/72 (zob. motyw 19 i 20). Niemniej na podstawie listy beneficjentów dostarczonej przez władze włoskie Komisja stwierdziła, że w przypadku zrzeczeń, o których mowa w motywie 21, przyznana pomoc była wypłacana po upływie okresu siedmiu lat od uznania zrzeczenia oraz że w związku z tym warunki określone w art. 14 rozporządzenia (EWG) nr 1035/72 nie zostały spełnione (zważywszy, że jeden z nich przewiduje, że pomoc musi być wypłacona w ciągu pięciu lat i nie później niż siedem lat po uznaniu) oraz że w związku z tym pomoc powinna być analizowana w świetle art. 87 i 88 Traktatu WE.
- (29) W ramach tej analizy w świetle art. 87 i 88 Traktatu WE Komisja stwierdziła, że, ponieważ rozporządzenie (EWG) nr 1035/72 zostało uchylone rozporządzeniem (WE) nr 2200/96, przyznanie pomocy na podstawie nieistniejących już przepisów zrzeczeniom, których prawa ustały (co powodowało niemożliwość zastosowania art. 53 rozporządzenia (WE) nr 2200/96 przywołanego w motywie 27), miałyby wpływ na działanie mechanizmów wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw ustanowionych rozporządzeniem (WE) nr 2200/96. Na mocy pkt 3.2 wytycznych Wspólnoty w sprawie pomocy państwa w sektorze rolnictwa w żadnym przypadku Komisja nie może zatwierdzić pomocy niezgodnej z przepisami, które regulują wspólną organizację rynku lub która wpłynęłaby na jej prawidłowe działanie.
- (30) W związku z tym Komisja musiała żywić wątpliwości co do zgodności przewidzianych pomocy ze wspólnym rynkiem.
- (31) Wątpliwości te wzmocnił fakt, że pomoc przyznana w opisanych okolicznościach stanowiłaby pomoc działającą wstecz, co jest wyraźnie zabronione w myśl pkt 3.6 wytycznych Wspólnoty w sprawie pomocy państwa w sektorze rolnictwa, ponieważ pozbawia ją koniecznego

charakteru zachęcającego, jaki musi mieć pomoc w sektorze rolnictwa, z wyjątkiem pomocy o charakterze rekompensaty.

- (32) Wreszcie Komisja żywiła wątpliwości również co do zasadności argumentu, według którego EFOGR nie zagwarantował pokrycia finansowego dla zobowiązań podjętych na poziomie krajowym we Włoszech, ponieważ współfinansowanie tworzenia zrzeczeń producenckich powoduje automatyczny zwrot przez EFOGR części pomocy zatwierdzonej w ramach wspólnej organizacji rynków.

IV. UWAGI WŁADZ WŁOSKICH

- (33) Pismem z dnia 26 sierpnia 2004 r., zarejestrowanym dnia 30 sierpnia 2004 r., pismem z dnia 24 listopada 2004 r., zarejestrowanym dnia 26 listopada 2004 r. oraz pismem z dnia 26 października 2005 r., zarejestrowanym dnia 28 października 2005 r., Stałe Przedstawicielstwo Włoch przy Unii Europejskiej przekazało Komisji odpowiedź władz włoskich na wszczęcie postępowania na mocy art. 88 ust. 2 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy określonej w art. 99 ust. 2 lit. a) oraz art. 124 ust. 1 i 2 ustawy nr 32/2000 (dla sektora rolnictwa w pierwszym przypadku oraz dla zrzeczeń ASPROSUD, Sicilia Verde i APRO FRUS w drugim przypadku).
- (34) Pismem z dnia 26 sierpnia 2004 r. władze włoskie przekazały następujące wnioski i uwagi w odniesieniu do pomocy przewidzianej w art. 99 ust. 2 lit. a) ustawy nr 32/2000:
- złożyły wniosek o usunięcie z listy, o której mowa w motywie 22, niektórych programów pomocy, ponieważ stwierdziły, że faktycznie programy te nie mogły być finansowane za pomocą pożyczek,
 - uściśliły, że w przypadku programów, które nadal znajdowały się na cytowanej liście, gwarancja dotyczyłaby tylko prywatnej części inwestycji, jeśli program był już zatwierdzony i sfinansowany oraz całkowitej kwalifikowalnej kwoty, jeśli program był już zatwierdzony, ale jeszcze nie sfinansowany, ale że niezależnie od rozpatrywanego przypadku ekwiwalent dotacji brutto gwarancji nie może przekraczać maksymalnego poziomu pomocy dozwolonego dla przedmiotowego programu (przewidziano kontrolę co najmniej 5 % oświadczeń własnych wymaganych od beneficjentów),
 - potwierdziły, że opracują szczegółowe sposoby stosowania art. 99 ust. 2 lit. a) ustawy nr 32/2000 oraz sporządzą zgodnie z nimi przedmiotową listę.

⁽¹⁾ Takie podejście zostało już zastosowane w odniesieniu do pomocy przewidzianych na poziomie krajowym dla zrzeczeń producenckich zgodnie z art. 14 rozporządzenia (EWG) nr 1035/72 – zob. pomoc N 157/2000, postępowanie zamknięte pismem SG(2001) D/288558 z 16.5.2001.

(35) Tym samym pismem władze włoskie przekazały następujące uwagi odnośnie do pomocy przewidzianej dla trzech zrzeseń wymienionych w motywie 21 w art. 124 ust. 1 i 2 ustawy nr 32/2000:

— stwierdziły, że ich zdaniem stanowisko przyjęte przez Komisję w odniesieniu do pomocy N 157/2000 powinno być takie samo również w analizowanym przypadku oraz że pomoc przewidziana dla trzech ww. zrzeseń nie powinna być analizowana w świetle art. 87 i 88 Traktatu WE,

— powołały się na przepisy art. 53 rozporządzenia (WE) nr 2200/96, na podstawie których prawa nabyte przez organizacje producenckie są zachowane do ich wyczerpania (a więc do całkowitej wypłaty dotacji), aby podkreślić, że prawo jest nabywane w momencie, w którym zrzeseń jest prawidłowo złożony wniosek oraz że w analizowanym przypadku wszystkie wnioski były złożone przed upływem siedmiu lat od uznania oraz że prawo nie może być naruszone z powodu opóźnień ogólnie pojmowanej administracji publicznej w poszukiwaniu odpowiednich środków na wypłatę pomocy,

— potwierdziły wprowadzenie zmian do ustawy nr 32/2000, o której mowa w motywie 20.

(36) Pismem, które wpłynęło dnia 24 listopada 2004 r., władze włoskie przekazały kopię art. 12 ustawy regionalnej nr 15 z dnia 5 listopada 2004 r. (zwanej dalej: „ustawą nr 15/2004”), który zmienia między innymi art. 99 i 124 ustawy nr 32/2000.

(37) W przypadku art. 99 ustawy nr 32/2000 art. 12 pkt 2 i 4 ustawy nr 15/2004 zwiększył liczbę potencjalnych beneficjentów środków pomocy przewidzianych dla przedsiębiorstw niezrzeszonych, które na własny rachunek pokrywają koszty administracyjne związane z udzieleniem gwarancji oraz ustanowił przepis, że w okresie 2000–2006 maksymalna kwota przeznaczona na pomoc ustanowioną na mocy tego artykułu wynosi 20 milionów EUR.

(38) W przypadku art. 124 ustawy nr 32/2000 art. 12 pkt 8 ustawy nr 15/2004 wprowadził nowy ust. 2, zastępujący sposób przyznawania pomocy opisany w motywie 19 powyżej sposobem zgodnym z przepisami art. 14 rozporządzenia (EWG) nr 1035/72.

(39) Ten nowy ust. 2 dodany do art. 124 ustawy nr 32/2000 zamiast ustępu dotychczasowego, który władze włoskie zobowiązały się zmienić (zob. motyw 20), jest sformułowany w sposób następujący:

„Maksymalna kwota dotacji zgodnie z art. 14 rozporządzenia (EWG) nr 1035/72 wynosi odpowiednio dla pierwszego, drugiego, trzeciego, czwartego i piątego roku 5 %, 5 %, 4 %, 3 % i 2 % wartości sprzedanej

produkcji objętej działaniem organizacji producenckiej. Kwota pomocy nie może w żadnym przypadku przekroczyć kwoty faktycznych wydatków na założenie i zarządzanie organizacją. Nie jest dozwolone przyznawanie pomocy na wydatki poniesione po piątym roku oraz po siedmiu latach od uznania.”.

(40) Pismem, które wpłynęło dnia 26 października 2005 r., władze włoskie poinformowały, że art. 99 ust. 2 lit. a) ustawy nr 32/2000 został uchylony przez art. 23 ustawy regionalnej nr 11 z dnia 21 września 2005 r. oraz poinformowały o wycofaniu odnośnego zgłoszenia.

V. OCENA ŚRODKÓW POMOCY

(41) W myśl art. 87 ust. 1 Traktatu WE wszelka pomoc przyznawana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna ze wspólnym rynkiem w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi.

(42) Analizowana pomoc odpowiada tej definicji, ponieważ jest finansowana przy użyciu zasobów państwowych, które sprzyjają produkcji niektórych towarów (na przykład sektor owoców i warzyw) i mogą wpłynąć na wymianę handlową, zważywszy na pozycję zajmowaną przez Włochy na przedmiotowych rynkach (w przypadku owoców – z wyłączeniem owoców cytrusowych – w 2005 r. produkcja Włoch wynosiła 11,443 mln ton, co powoduje, że są one największym producentem owoców w Unii Europejskiej).

(43) Niemniej w przypadkach przewidzianych w art. 87 ust. 2 i 3 Traktatu WE niektóre rodzaje pomocy mogą zostać uznane za zgodne ze wspólnym rynkiem na zasadzie odstępstwa.

(44) W analizowanym przypadku, zważywszy na wyżej opisane środki pomocy, można powołać się wyłącznie na odstępstwo określone w art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu WE, który stanowi, że za zgodną ze wspólnym rynkiem może zostać uznana pomoc przeznaczona na ułatwienie rozwoju niektórych działań gospodarczych lub niektórych regionów gospodarczych, o ile nie zmienia warunków wymiany handlowej w zakresie sprzecznym ze wspólnym interesem.

(45) Komisja stwierdza przede wszystkim, że art. 99 ust. 2 lit. a) ustawy nr 32/2000 został uchylony zanim został zastosowany (zważywszy na skutek zawieszający wynikający ze wszczęcia postępowania przewidzianego w art. 88 ust. 2 Traktatu WE) i że władze włoskie wycofały odnośne zgłoszenie, co powoduje, że analiza możliwości zastosowania odstępstwa przewidzianego w art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu WE jest zbędna.

- (46) W odniesieniu do pomocy, o której mowa w art. 124 ust. 1 i 2 ustawy nr 32/2000, Komisja stwierdza, że sposób przyznawania pomocy został dostosowany do przepisów rozporządzenia (EWG) nr 1035/72, zmienionego art. 3 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3284/83 z dnia 14 listopada 1983 r., które zmienia rozporządzenie (EWG) nr 1035/72 w sprawie wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw w odniesieniu do organizacji producentów⁽¹⁾ przez wprowadzenie przepisów nowego ust. 2 art. 124 ustawy nr 32/2000 wprowadzonego przez art. 12 ustawy nr 15/2004.
- (47) W dniu przyjęcia ustawy pomoc dla zrzeszeń producenckich podlegała przepisom rozporządzenia (WE) nr 2200/96.
- (48) Jak wskazano w motywie 27, art. 53 rozporządzenia (WE) nr 2200/96 przewiduje, że prawa nabyte przez organizacje producenckie przed wejściem w życie rozporządzenia, zgodnie z art. 14 i tytułem IIa rozporządzenia (EWG) nr 1035/72, są zachowywane do momentu ich wyczerpania, pod warunkiem spełnienia warunków wspomnianego art. 14.
- (49) Przepisy nowego ust. 2 art. 124 ustawy nr 32/2000 wprowadzonego przez art. 12 ustawy nr 15/2004 świadczą o spełnieniu warunków określonych w ww. art. 14 i faktycznie gwarantują wykluczenie każdego zrzeszenia producenckiego, które tych warunków nie spełnia. Ponieważ według rozporządzenia (EWG) nr 1035/72 przepisy w zakresie pomocy państwa mają zastosowanie wyłącznie w zakresie ustalonym przez Radę, a rozporządzenie zawiera w art. 14 przepis mający bezpośrednie zastosowanie, który zezwala na wypłacenie pomocy krajowych pod warunkiem spełnienia pewnych wymagań, które już były obecnie spełnione, przedmiotowa pomoc krajowa nie musi już być analizowana w świetle przepisów, mających zastosowanie do pomocy państwa.
- (50) W związku z tym inne wątpliwości wyrażone przez Komisję na okoliczność wszczęcia postępowania stają się bezprzedmiotowe.

VI. WNIOSEK

- (51) W związku z tym, że art. 99 ust. 2 lit. a) ustawy nr 32/2000 został uchylony, Komisja nie ma obowiązku wypowiedzania swojego stanowiska co do zgodności ze

wspólnym rynkiem pomocy przewidzianej tym artykule. Z tego powodu postępowanie wszczęte w odniesieniu do tych przepisów stało się bezprzedmiotowe i może być zamknięte.

- (52) W związku z tym, że art. 124 ust. 2 ustawy regionalnej nr 32/2000 zmieniony przez art. 12 ustawy nr 15/2004 powoduje zgodność pomocy przewidzianych dla zrzeszeń producenckich z przepisami art. 14 rozporządzenia (EWG) nr 1035/72 oraz że pomoc ta w tych okolicznościach jest automatycznie uznana za zgodną z przepisami regulującymi wspólną organizację rynków i nie musi już być przedmiotem analizy w świetle przepisów, mających zastosowanie do pomocy państwa, postępowanie otwarte w tym zakresie staje się bezprzedmiotowe, w związku z czym może zostać zamknięte,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZYJĘ:

Artykuł 1

Postępowanie, o którym mowa w art. 88 ust. 2 Traktatu WE, wszczęte w odniesieniu do pomocy ustanowionej art. 99 ust. 2 lit. a) (w odniesieniu do sektora rolnictwa) ustawy regionalnej regionu Sycylia nr 32 z dnia 23 grudnia 2000 r. zostaje zamknięte, ponieważ stało się zbędne ze względu na wycofanie zgłoszenia przez Włochy.

Artykuł 2

Postępowanie, o którym mowa w art. 88 ust. 2 Traktatu WE, wszczęte w odniesieniu do pomocy ustanowionej art. 124 ust. 1 i 2 (zmienionym) ustawy regionalnej regionu Sycylia nr 32 z dnia 23 grudnia 2000 r., stało się zbędne i zostaje zamknięte.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Włoskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 października 2009 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 325 z 22.11.1983, s. 1.